איבעיא להו בעלים ביובל שני · פירוש לרבי אליעזר כאחר דמו או לא דכיון דלא גאלה ולא נתחלקה לכהנים ביובל שעדיין היא ביד הגזבר יכולים הבעלים לגאלה דהא דכתיב לא יגאל עוד "כדדרשינן מינה שאינה נגאלת לכמו שהיתה היינו שגאלה אחר מיד הגזבר" יב) ובלא נתחלקה מעולם לכהנים בהכי לא מיירי ביה קרא דלא יגאל עוד אלא תעמוד ביד הבעלים כשגאלה מיד הגזבר: **אלא** הכא במאי עסקינן בשדה שיצאה לכהנים ופירוש כגון שדה אחוזה שהקדישה בעלים וגאלה אחר לפני היובל שיגאלה לכהנים ביובל ובא כהן אחר הגיע לו אותו שדה והקדיש והייבו ביובל שני ואתו בעלים למיפרק דסד"א מי לא כתיב (כי) אם לא יגאל דלא תפריק שתהא לפניו אפי' כשדה מקנה ת"ל עוד לכמות שהיתה אינה נגאלת [אבל נגאלת] שתהא כשדה מקנה פירוש ותחזור לכהנים ביובל והשתא קאי והיא השדה בגאלתו ביובל וגו' אבל דרכים דמיירי בהו קרא בין אותם לא יגאל השדה בין אותם מכר לאיש אחר דלעולם קרא בשני ענינים חיירי כדפירשתי לעיל וא"כ לר"א נמי פירושא דקרא הכי הוא ולעיל מיבעי לי' מאי טעם דרבי אליעזר ומסיק מאי הוי עלה (פירוש מ"מ) דרבי אליעזר אמר רבא אמר קרא והיה השדה בגאלתו ביובל וגו' בגאלתו מתחתידי אחר פירוש כי ביאיתו משמע שיגאל מיד אחר שגאלה מיד הגזבר אבל כל זמן שהיא ביד הגזבר לא יגאל ביובל:

שדה מקנה אינה יוצאה לכהנים ביובל · שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו לפוסקיהם משמע אם נגאל האחר מהגזבר לפני היובל ורש"י פירש בפירוש מושם שלו דאפי' לא גאלה אחר אלא שעדיין היא ביד הגזבר הלא בחנם ביובל לבעלים הרא"שונים אשר לו אחוזת האחז: **לרבי** יהודה ור"ש קנין פירות כקנין הגוף דמיא כו' פירשתי בהשלמה (גיטין דף מחי)*:

הדרן עלך אין מקדישין

[ועיין תוס' כ"ב ב: ד"ה קנין]

יב) אין הכהנים נכנסין לתוכה עד שיגאלנה אחר] אמר ליה בעלים ביובל שני כאחר דמו איכא דאמרי ר' אליעזר אומר נגאלה ביובל שני אינה יוצאה לכהנים ביובל א"ל רבינא לרב אשי אף אנן נמי תנינא ר' אליעזר אומר יג) אין הכהנים נכנסין לתוכה עד שיגאלנה אחר א"ל אי ממתני' ה"א בעלים ביובל שני כאחר דמו, קמ"ל: **מתני'** *הלוקח שדה מאביו: ומת אביו ואח"כ הקדישה הרי היא כשדה אחוזה, הקדישה ואח"כ מת הרי היא כשדה מקנה דברי ר"מ, רבי יהודה ור"ש אומרים הרי היא יד) כשדה אחוזה שנאמר טו) אם משדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו" שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו שהיא ראויה להיות שדה אחוזה/ שדה מקנה אינה יוצאה לכהנים ביובל שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו/ *הכהנים והלוים מקדישין לעולם וגואלין לעולם בין לפני היובל בין לאחר היובל: **גמ'** *תנו רבנן מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואחר כך מת אביו מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה ת"ל יטו אם *(משדה) מקנתו אשר לא משדה אחוזתו" שדה שאינה ראויה יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה דברי רבי יהודה ורבי שמעון, רבי מאיר אומר מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואחר כך הקדישה מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה ת"ל יטו אם משדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו" שדה שאינה שדה אחוזה יצאת זו שהיא שדה אחוזה יט) לימא בהא קא מיפלגי דר"מ סבר *קנין פירות כקנין הגוף דמי ר' יהודה ור"ש סברי קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי? אמר רב נחמן בר יצחק בעלמא לר"ש ור"י קנין פירות כקנין הגוף דמי והכא

איבעיא להו בעלים ביובל שני · לרבי אליעזר דאמר ביובל שני בת גאולה היא אם לא גאלה בראשון: **בעלים ביובל שני כאחר דמו** · ולא פריק לה יולאה מידו לכהנים: **או לא כאחר דמו** · אלא כי היכי דאילו פרקה ביובל ראשון הוה קיימא בידיה השתא נמי קיימא בידיה: **לכהנים נפקא** · ובביובל שני לאו בת גאולה היא כלל: **מתני' הלוקח שדה מאביו ומת אביו** · שהרי עד שלא הקדישה נפלה לו בירושה הלכך אין בה לפדותה פודה בית כור בני סלעים כשדה אחוזה אם לא גאלה הוא וגאלה אחר יולאה לכהנים ביובל: **כשדה מקנה** · דבאחר שעה שהקדישה אזלינן הלכך אם בת לפדותה פודה בשוויה כדין שדה מקנה ואם לא גאלה הוא וגאלה אחר חוזרת לו ביובל שהרי בשעה שהקדישה לא היה נופה שלו דעתידה היא לחזור לאביו ביובל כדין שלו: מכירות וכשאר מקדיש שדה מקנה דאע"ג דהקדישה ואח"כ מת אביו הרי היא שדה אחוזה: **הקדישה** בבית הגנזים אבל אם הקדישה מיד גזבר מחזירה ביובל לאחר לו אחוזת הארץ דהייבו אביו וזה יוכם את כח אביו: **שדה מקנה** · שהקדישה וגאלה אחר אינה יולאה לכהנים ביובל אין אדם מקדיש דבר שאינו שלו · שהרא אחוזתו של מוכר ותחזור לו ביובל: רבי מאיר סבר קנין פירות כקנין הגוף דמי: **דהלוקח** שדה מאביו אין לו בחיי אביו אלא הפירות ורבי מאיר סבר קנין פירות כקנין הגוף דמי הלכך כי הקדישה בחיי אביו הרי היא כשדה מקנה דכשם שהפירות שלו כך קנה הגוף ושוב אינה ראויה להיות שדה אחוזתו אלא דין שדה מקנה יש לה: **ורבי** יהודה ור' שמעון סברי · קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי · הלכך אמרי הרי היא כשדה אחוזה שראויה להיות שדה אחוזה: בעלמא בכל דוכתא כמי שכתב כל נכסיו לבנו לאחר מותו שניהם אינם יכולין למכור כלומר לר' יהודה ור' שמעון קנין פירות כקנין הגוף דמי · גאולה בעלים ביובל שני · לרבי אליעזר בעלים כאחר דמו ויוצאה שוב לכהנים או לא דמו לגאולה אחר: ת"ש לא יגאל עוד כו' אלא פשיטא ביובל שני · ותגאלת שתהיה לפניו כשדה מקנה שתחזורת לכהנים ביובל דכתיב לכהן תהיה וגו' אלמא דבעלים ביובל שני כאחר דמו: **ותיסברא** וכו' · ומדחד ליה הליכא למשמע מעמא מהכא: מאי הוי עלה אמר רבא ת"ש דתנינן בריש הא בפירוש דכאחר דמו ר"א אומר כו': אי מסתני' הוה אמינא כו' · קס"ל ברייתא דלאו כאחר דמו: יצאת זו שהיא ראויה להיות שדה אחוזה · שביון שאילו לא קנאה היתה נטפלת לפניו בירושה והויא שדה אחוזה השתא נמי דאע"ג דהקדישה ואח"כ מת אביו הויא שדה אחוזה: **הקדישה** בגזבר מקנה ולא גאלה אינה יוצאה לכהנים ביובל שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו: **שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו** · וקרקע זו לא היתה שלו אלא עד היובל: **מקדישין לעולם** · מפרש בגמ': **וגואלין לעולם** · אם הקדיש כהן קרקע ירושתו גואלה אפי' לאחר היובל דכתיב (ויקרא כה) גאולת עולם תהיה לגוים: **גמ' רבי מאיר סבר קנין פירות** · שהיתה קנויה לו לבן בחיי אביו לפירות לאכול הפירות ולא לגופה שהרי עתיד לחזור ביובל כקנין הגוף דמי הלכך כי מת אביו עד שלא הקדישה אי לא אמעטינן קרא דתיהוי שדה אחוזה ה"ל לאו שדה אחוזה היא דבלאו מיתת אביו היתה קנויה לו הילכך אינה יוצאה לכהנים בעודה שדה מקנה ואח"כ מת אביו לא רבינא לן קרא דתיהוי אחוזה אלא שדה מקנה היא: **ורבי יהודה ורבי שמעון סברי לאו כקנין הגוף דמי** · וכי מת אביו קודם שהקדישה הוא דקא ירית לה לגופה ושדה אחוזה היא והלכך להא אינה יוצאה קרא לרבויי דהא אחוזה גמורה היא שבחיי אביו לא היתה קנויה לו וכי אתא קרא להקדישה ואח"כ מת אביו דאלמא דבשעת הקדש הוא שדה מקנה השתא דמת אביו קודם פדיון שדה אחוזה היא: **כקנין הגוף דמי** · ולמת אביו ואח"כ הקדישה נמי אינה יוצאה לכהנים: **מתני' הלוקח שדה מאביו** · אם לא גאלה אחר: ת"ש לא יגאל עוד כו' אלא פשיטא ביובל שני · ותגאלת שתהיה לפניו כשדה מקנה שתחזורת לכהנים ביובל דכתיב לכהן תהיה וגו' אלמא דבעלים ביובל שני כאחר דמו: **ותיסברא** וכו' · ומדחד ליה הליכא למשמע מעמא מהכא: מאי הוי עלה אמר רבא ת"ש דתנינן בריש הא בפירוש דכאחר דמו ר"א אומר כו': אי מסתני' הוה אמינא כו' · קס"ל ברייתא דלאו כאחר דמו: יצאת זו שהיא ראויה להיות שדה אחוזה · שביון שאילו לא קנאה היתה נטפלת לפניו בירושה והויא שדה אחוזה השתא נמי דאע"ג דהקדישה ואח"כ מת אביו הויא שדה אחוזה: **הקדישה** בגזבר מקנה ולא גאלה אינה יוצאה לכהנים ביובל שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו: **שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו** · וקרקע זו לא היתה שלו אלא עד היובל: **מקדישין לעולם** · מפרש בגמ': **וגואלין לעולם** · אם הקדיש כהן קרקע ירושתו גואלה אפי' לאחר היובל דכתיב (ויקרא כה) גאולת עולם תהיה לגוים: **גמ' רבי מאיר סבר קנין פירות** · שהיתה קנויה לו לבן בחיי אביו לפירות לאכול הפירות ולא לגופה שהרי עתיד לחזור ביובל כקנין הגוף דמי הלכך כי מת אביו עד שלא הקדישה אי לא אמעטינן קרא דתיהוי שדה אחוזה ה"ל לאו שדה אחוזה היא דבלאו מיתת אביו היתה קנויה לו הילכך אינה יוצאה לכהנים בעודה שדה מקנה ואח"כ מת אביו לא רבינא לן קרא דתיהוי אחוזה אלא שדה מקנה היא: **ורבי יהודה ורבי שמעון סברי לאו כקנין הגוף דמי** · וכי מת אביו קודם שהקדישה הוא דקא ירית לה לגופה ושדה אחוזה היא והלכך להא אינה יוצאה קרא לרבויי דהא אחוזה גמורה היא שבחיי אביו לא היתה קנויה לו וכי אתא קרא להקדישה ואח"כ מת אביו דאלמא דבשעת הקדש הוא שדה מקנה השתא דמת אביו קודם פדיון שדה אחוזה היא: **כקנין הגוף דמי** · ולמת אביו ואח"כ הקדישה נמי אינה יוצאה לכהנים: **מתני' הלוקח שדה מאביו** · שהרי עד שלא הקדישה נפלה לו בירושה הלכך אין בה לפדותה פודה בית כור בני סלעים כשדה אחוזה אם לא גאלה הוא וגאלה אחר יולאה לכהנים ביובל: **כשדה מקנה** · דבאחר שעה שהקדישה אזלינן הלכך אם בת לפדותה פודה בשוויה כדין שדה מקנה ואם לא גאלה הוא וגאלה אחר חוזרת לו ביובל שני בשעה שהקדישה לא היה נופה שלו דעתידה היא לחזור לאביו ביובל כדין שלו: מכירות וכשאר מקדיש שדה מקנה